

[Per Hækkerup.]

ling til afhjælpning af landbrugets vanskeligheder spørgsmålet op i sine forhandlinger.

Resultatet er blevet gennemførelsen af forskellige love til støtte for landbrugets økonomi; en nedsættelse af den amtskommunale ejendomsbeskatning og en omlægning af vejfondstilskuddene er beregnet at betyde en lettelse i landbrugets ejendomsbeskatning i forhold til foregående år på 33-34 mill. kr. Allerede sidste år gennemførtes en lovgivning om indmalingstvang for dansk korn til stabilisering af kornpriserne, der nu er videreført med en kornordning omfattende såvel brød- som foderkorn; der sikres visse mindstepriser for kornet, og herigennem gives der landbruget en indtægtsmæssig sikkerhed, som særlig vil komme de likviditetssvage landmænd til gode.

Loven om afsætning af danske landbrugsvarer åbner mulighed for gennemførelsen af et moderne salgsarbejde til gavn for landbrugseksporten, og statens tilbud om en lånegaranti på indtil 100 mill. kr. betyder, at dette arbejde hurtigt kan komme i gang. Denne del af lovgivningen, som ikke i øjeblikket giver landbruget noget kontant i lommen, kan måske på lang sigt vise sig at være den mest effektive og værdifulde foranstaltning, fordi en økonomisk bedring for et eksporterende landbrug som det danske må ligge i en øget eksport til lønnende priser fremfor en regulering af hjemmemarkedet.

Det kan med tilfredshed konstateres, at denne lovgivning til gavn for vort største erhverv gennemførtes ikke alene med tilslutning fra erhvervets organisationer, men også med tilslutning af oppositionspartierne. Det sidste er så meget mere bemærkelsesværdigt, som regeringens forhandlinger med landbruget blev mødt med megen skepsis fra oppositionen. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen gik endda så vidt, at han heri så en uheldig politisk studehandel. Heldigvis viste det sig under forhandlingerne i folketingsudvalget, at det var muligt at komme til forståelse med oppositionspartierne, og måske skal man derfor opgive sin undren over, at ca. 1 kr. 40 øre ekstra på rugprisen forvandler den før nævnte studehandel til en antagelig ordning, og nøjes med at udtrykke glæde ved, at dette be-

tydningsfulde stykke erhvervspolitik kunne samle bred tilslutning i salen.

For den fremtidige erhvervspolitiske udvikling er det utvivlsomt af den allerstørste betydning, at det er lykkedes at sikre arbejdsfred i 3 år. Det skyldes i første række et dygtigt arbejde af de faglige organisationers ledere, at dette resultat opnåedes ad fredelig vej, og at de nye overenskomster indebar betydningsfulde lønmæssige og sociale fremskridt. For landbrugets overenskomster lå forholdene således — med baggrund i landbrugets forringede økonomiske stilling — at det næppe havde været muligt at opnå en fredelig løsning, såfremt vi ikke havde haft en regering, der var villig til at se såvel landarbejdernes lønninger som landbrugets forhold i øvrigt under en helhedssynsvinkel. Med 3 års arbejdsfred sikret er der skabt et godt grundlag for de erhvervsmæssige dispositioner, og den bemærkelsesværdige fællesudtalelse fra De samvirkende Fagforbund og Dansk Arbejdsgiverforening understreger betydningen af, at denne periode benyttes til fremme af produktion og beskæftigelse og til sikring af en større produktivitet.

Det er stadig således, at Danmark har en arbejdsløshed, som er alt for stor. Heldigvis kom oppositionens sortmaleri i sommeren 1957 med hensyn til den fremtidige produktion og beskæftigelse ikke til at slå til. Produktionen blev for hele året 1957 ca. 5 pct. større end foregående år. Dog standsede opgangen i slutningen af året, og det lykkedes heller ikke i de første måneder af 1958 at nå helt tilsvarende tal som foregående år. Tilsvarende har arbejdsløsheden i vintermånederne ligget højere end året før. Hertil har utvivlsomt den ret strenge og lange vinter bidraget, idet de større arbejdsløshedstal især omfattede arbejdere beskæftiget ved bygge- og anlægsarbejder. Derimod har der i de seneste uger været en betydelig stigning i beskæftigelsen, og vi er nu nede på arbejdsløshedstal, der ligger lavere end de 3 foregående års.

Selv om oppositionens forventninger om en stærkt stigende arbejdsløshed ikke slog til, er arbejdsløsheden dog som nævnt stadig for stor. Den almindelige økonomiske politik, som jeg har forsøgt at skildre i det foregående, har ved at skaffe os en valutareserve, lavere renteniveau, lettere kredit-